

Därför förlorade Hitler

Av Michael C. Wells

Originalets titel: Why Hitler Lost - Översättning med tillstånd: Lennart Sundstad - Om inget annat anges, har *Svenska Folk-Bibeln 98* använts - Översättarens anmärkningar inom {}

Copyright © 1999 by Steps to Life

Det tryckta häftet har getts ut av:

Steps to Life, P.O. Box 782828, Wichita, KS 67278, USA - www.stepstolife.org (har texter på flera språk)

Tel. inom USA: 1-800-THE-TRUTH

Häftets omslag formgivet av Christian Berdahl

Det var den 16. April, 1945. Zjukov, den ryske befälhavaren, satte igång slutanfallet mot Berlin. De Allierades trupper, som bombat Berlin, närmade sig staden.

Amerikanerna upplyste Stalin om, att det var fritt fram dem att inta staden, medan de själva befriade koncentrationslägren. Den 25. April möttes amerikanska och sovjetiska trupper i Torgau vid Elbe. Sovjeterna hade omringat Berlin och slog med full styrka mot de tyska styrkorna. De sovjetiska trupperna visade ingen nåd, och tyska soldater gav sig skyndsamt till den amerikanska armén av fruktan för, att ryssarna skulle slakta dem. Staden höll på att falla. Allt hopp om ett Stor-Tyskland smulades bokstavligt talat sönder inför deras ögon. De hade blivit lovade ett nytt, mäktigare Tyskland och ett enat Europa under Hitlers ledning. Allt, som de nu kunde se, var ödeläggelse, död och ångest.

Så knäckt var Hitler, att han den 30. April, 1945 begick självmord nere i sin bunker. Han hade närt storslagna planer om kunglig myndighet och oinskränkt makt. Han hade upplevt tidig framgång och enighet ibland tyskarna. Allting tycktes gå hans väg, men så började saker och ting plötsligt att ändras. Vad hade inträffat? Varför förlorade Hitler kriget? Han hade resurser, stridsstyrkor, trogna undersåtar, pengar och makt, för att uträtta varje stordåd, ändå misslyckades han med att förena Europa, med Tyskland som dess ledande nation.

Då Hitler inledde sin kampanj, verkade han så slugt, att somliga europeiska länder vände andra kinden till och även undertecknade fredsavtal med Tyskland. Ryssland var ett av dessa länder. Den 1. September, 1939, då Tyskland angrep Polen, hade Sovjetunionen redan skrivit under en 10-årig icke-angreppspakt, en månad tidigare.

Enligt ett hemligt tilläggsprotokoll, skulle Tyskland och Sovjet dela upp Polen och de baltiska länderna mellan sig. Följderna av överenskommelsen kan vi fortfarande ana i dag. Splittring och krig har varit vardagsmat där.

Europa befann sig i tumult och ingenting tycktes vara mäktigt, att hejda den sovjetisk-nazistiska mordmaskinens aggression. Hitler hade emellertid större planer, än simpel ockupation av några småländer. Han såg sig själv som Europas kejsare. Liksom många före honom, eftertraktade han Europas enande. Han slog snabbt till mot Danmark och Norge, där det väntade stora rikedomar i järnmalm, förnödenheter i form av fisk och mejerivaror, liksom en hamn vid Atlanten åt hans skepp och u-båtar.

Den nazistiska maskinen fortsatte att rulla framåt, varvid den varje gång grundligt besegrade Stor-Britannien och Frankrike. Då de Allierades trupper sökte att få stopp på det tyska avancemanget, låg Hitler långt före dem beträffande strategi och ren list. Den 10. Maj, 1940 lät tyskarna Nederländerna, Belgien och Luxembourg smaka på *Blixtkriget*. I avsaknad av ett försvar värt namnet, föll de raskt och den 28. Maj lade de ned vapnen och kapitulerade villkorslöst.

Nazisternas krigsmaskin

På 1930-talet krävde den Stora Depressionen sin tribut i Europa och Amerika. Amerikanerna ville inte gå i krig i Europa igen, i synnerhet som de precis börjat att återhämta sig från den ekonomiska nedgång, som plågat landet så svårt. Europa höll på att kravla sig upp ur en liknande depression, och var oförberett på ett så ettrigt angrepp från ett land, som få väntat sig skulle resa sig efter Första Världskriget. Men Hitler hade samlat Tysklands folk med hjälp av nationalism och antisemitism. Allting, från den usla ekonomin till vänstervridningen, skyldes på judarna.

En av de mest intressanta, bidragande orsakerna till Hitlers säkrande av makten och fortsatta framgång, inses när vi betraktar vilka det var, som stöttade honom i hans ansträngningar. På fotografier från den här tiden ses kardinal Pacelli (senare påve Pius XII) framlägga ett fördrag för Hitler mellan Vatikanen och Nazistpartiet {torde mena Tyskland. Övers. anm.}. Utomhusmässor hölls i München 1937, för att välsigna Nazistpartiet och Ledaren {tyska: Der Führer. Övers. anm.}.

En obetvinglig makt?

Många gånger sökte Hitler, att tona ned sin aggressiva inriktning och lugna Nationernas Förbund. Men han var lik ett lejon, som ligger och solbadar: Det njuter i hettan, men är fortfarande medvetet om bytesdjuren ute på savannen. När man minst anar det, rusar lejonet i väg och angriper ett byte, som det krossar mellan sina kraftiga käkar.

Hitler var likt ett sovande lejon. Han störtade fram med hämndlystnad och brukade *Blixtkriget*, för att göra länderna han erövrade modlösa. I takt med de allierade härarnas nederlag blev Hitler starkare och tedde sig än mer oslagbar, än tidigare.

Frankrikes sammanbrott innebar en stor seger för Tyskland. Stor-Britannien och Frankrike var de enda länder, som bjöd den nazistiska mördarmaskinen motstånd. Man trodde att Frankrike ägde en obetvingbar armé, men den 16. Maj, 1940 satte Tyskland in sina motoriserade styrkor och överraskade de Allierade, genom att angripa genom de skogrika Ardennerna, i stället för över den belgiska slätten. Härigenom drevs den Brittiska Expeditionskåren från kontinenten. Den 14. Juni marscherade tyskarna in i Paris, utan att möta motstånd, och tvingade Frankrike att underteckna ett vapenstillstånd den 22. Juni, 1940. Väl Frankrike erövrats av Tyskland, angrep det neutrala Italien Syd-Frankrike och förklarade krig mot de Allierade. På nytt erhöll Hitler hjälp: den här gången i form av italienska trupper. Med Mussolini nu på Hitlers sida, nästan hela Väst-Europa besegrat och delar av Öst-Europa i oordning, tycktes Hitlers dröm om att bli härskare över Europa vara nära nog förverkligad.

Den nazistiske Ledaren skyndade sig, att införa sin nya världsordning i Europa. Hans förfarande utgjordes av skräckvälde, tvångsarbete och koncentrationsläger. Hitler var på god väg, att uppfylla sin dröm. För att verkställa drömmen om en arisk nation, inledde Hitler förföljelse av många olika folkgrupper. Medan förföljelsen av judarna hade mycket att skaffa med deras religion, grundade han sin förföljelse av grupper som slaverna, zigenarna eller romerna och de svarta både på deras religiösa syn och avsky för deras rastillhörighet. Hitler hatade dessa "orena" blandraser, som förorenat hans dyra, ariska Tyskland. Han inrättade koncentrationsläger och utplånade hela folkgrupper. Han var fast besluten, att rena Tyskland från alla, som han betraktade som orsaken till Tysklands misslyckande, att bli en stor nation i samband med Första Världskriget.

Då stordelen av Europa kuvats, vände Hitler blicken mot Nord-Afrika. Genom Mussolini försökte man sig på, att invadera Libyen och Egypten, men de italienska stridskrafterna togs på sängen av de brittiska trupperna, och Hitler måste komma Mussolini till undsättning. Samtidigt som Mussolini gjorde sina framstötter i Nord-Afrika, bestämde Hitler att alliansen mellan Tyskland och Sovjetunionen hade sett sitt bäst-före-datum. Pakten var bara ett tillfälligt arrangemang, i Hitlers ögon, tills han utnyttjat sovjeterna för sina egna syften. Med råg i ryggen, planlade Hitler nu för invasionen av Sovjetunionen.

År 1941 beordrade Hitler invasionen av Sovjetunionen. Han stormade in i Ryssland och inom några dagar hade den nazistiska maskinen avancerat 64 mil. De ryska styrkorna led svåra förluster. Tyskarna hade tagit över 300 000 krigsfångar på så litet som 18 dagar. På de två första dyggen hade det sovjetiska flygvapnet förlorat drygt 2 000 plan och vid mitten av månaden stod den tyska armén endast 32 mil från Moskva.

Förutsägelser och trotsighet

Åren 1940-1941 var många övertygade om, att Hitler skulle segra. Det spekulerades om, att Hitler skulle krossa hela Europa. Tyska folket stod som en man bakom honom, och många av de europeiska nationer, som inte hade angripits, förklarade sig neutrala. Alla var rädda för, att i fall de trotsade Hitler, skulle han skicka sina trupper på dem. Länder som Sverige och Schweiz samarbetade i hemlighet med tyskarna ekonomiskt och genom att låta dem passera genom deras territorier, för att underlätta Hitlers angrepp på andra nationer. Amerika inskränkte sin delaktighet till, att förse de Allierade med vapen och ammunition, och var fast beslutet att undvika fullskalig inblandning i detta uteslutande europeiska krig. Många väntade sig det delade Europas undergång och upprättandet av ett nytt, enat Europa med Hitler i spetsen.

Ändå var det vissa, som förutsade att Hitler inte skulle lyckas, och att han skulle möta sin undergång. Förutsägelserna gjordes, då Hitler stod på toppen och verkade strida mot allt sunt förnuft. Arthur S. Maxwell, redaktör för *Signs of the Times*, fortsatte att förutskicka Hitlers förlust, samtidigt som Frankrike föll. Hans ledarartiklar var skarpa och gick rakt på sak.

Hur visste han, att Hitler skulle besegras? Herr Maxwell var en ivrig Bibelläsare och förutsade Hitlers fall och misslyckandet att ena Europa tack vare studiet av

profetiorna i Danielsbokens andra kapitel. Förbluffande, inte sant! Hur kunde någon, genom att studera Danielsboken, förutsäga – då Hitler stod på toppen av sin karriär – att han skulle komma att fullständigt besegras? Vari låg nyckeln till att förstå denna sanning, och varför drog ingen annan samma slutsatser?

Hitler gjorde ett uttalande i Mars, 1941, som öppet trotsade Gud. I ett tal till det tyska folket sade han: ”Ser Ni mitt folk? Vi behöver inte någonting från Gud! Vi begär inget från Honom, utom att Han skall låta oss vara i fred. Vi vill utkämpa vårt eget krig, med våra egna vapen, utan Gud. Vi vill vinna segern utan Guds hjälp.” Det här var sannerligen ett vågat uttalande! Hitler litade på mänsklig förmåga och sökte inte Guds bistånd. Hans filosofi var grundad på själviskhet och självrättfärdighet. Han trodde sig vara mäktig och stark nog, att trotsa alla omständigheter och 1941 tycktes förvisso hans dröm nästan vara sann. Emellertid hade inte Hitler läst Bibeln tillräckligt noga och studerat de profetior, som skulle komma att inverka på hans framgång.

På Tysklands invasion i Sovjetunionen följde förändringar inom de allierade styrkornas uppbyggnad. Churchill, den nye brittiske premiärministern, lovade ut ekonomiskt och tekniskt bistånd åt Stalin i kampen mot Axelmakterna. Moskva godtog erbjudandet, och Stalin undertecknade ett avtal om ömsesidig hjälp med London i Juli år 1941. Samtidigt som briter och ryssarna närmade sig varandra i striden mot Hitlers naziregim, var Förenta Staterna i full färd med att ändra sina riktlinjer beträffande kriget i Europa. President Roosevelt och Winston Churchill träffades, för att utforma det som blev känt som Atlantkontraktet, vilket Sovjetunionen och fjorton andra icke-Axelmakter bekräftade. Atlantkontraktet var avsett som en motstöt mot en ny, tänkbar offensiv från Hitler, liksom ett besked om efterkrigstida målsättningar. Hitler var ännu omedveten om det, men himmelens Gud skulle komma att ”sätta käppar i hjulet” för hans planer på världserövring.

Den 7. December, 1941 var en ödesmättad dag, vars följder starkt bidrog till Hitlers fall. Tidigt på morgonen denna sömniga Söndag orsakade japanska attackflygplan, som lyft från ett hangarfartyg långt ute till havs, ödeläggelse på en liten ö i Hawaii. Tanken var, att förstöra den amerikanska fartygsflottiljen vid Pearl Harbor i ett slag. Föga insåg Hitler, att då hans allierade Japan angrep Förenta Staterna, skulle det leda till hans slutliga nederlag. Hitler var trygg i förvisningen om, att detta var ett europeiskt krig, som Förenta Staterna inte ville bli indraget i, och han hade heller inte för avsikt, att konfrontera amerikanska stridsmän och deras vapen i Europa.

Hitler förstod aldrig, att världens största protestantiska nation skulle komma att ändra på de riktlinjer och direktiv, som han nedlagt i sin nya världsordning. Amerika hastade nu, att sätta samman två slagstyrkor, en för Europa och en med tanke på hotet i Asien.

Tänk aldrig tanken, att Gud skulle ha förlorat herraväldet över händelserna på Jorden. Hans allseende ögon vilar på var och en av Guds folk. Det är inte alltid, som vi kan förstå Guds gärningar, men vi skall aldrig tvivla på, att Han verkar för Sitt folks bästa. Genom att föra Förenta Staterna in i kriget, visade Gud Sitt förakt för den av Hitler förda politiken.

Likväl höll de Allierade, på det hela taget, på att förlora kriget, trots den amerikanska arméns resning. Medan Hitlers stridsvagnar plöjde sig igenom Nord-Afrika och Öst-Europa, försökte tyskt bombflyg att jämna London med marken. Tyskarna hade nyttjat tiden väl till att befästa sina verksamhetsbaser. I de tyska planerna för en invasion från de Allierade ingick minerade brohuvuden, som var täckta av taggtråd och skyddade av betongvärn och artilleripjäser. Flera gånger skars allierade styrkors avancemang av, eller tvingades de att retirera ut i havet. Hundratusentals dog på dessa stränder, ändå kom de Allierade tillbaka för mer. Hitler var övertygad om sina strategiers överlägsenhet och sina positioners säkerhet; likväl predikade Arthur Maxwell i Amerika fortfarande om Hitlers slutliga nederlag. Vad var det han kände till, som de flesta andra inte visste om? För att utröna orsaken till herr Maxwells förvissning om Hitlers nederlag, behöver vi skärskåda profetiorna i Danielsboken och läsa utläggningen av en av dem.

En kung drömmer om världsvälden

I Daniel kapitel 2 läser vi berättelsen om kung Nebukadnessar och drömmen, som så fånglade honom, att han bestämde sig för att reda ut dess innebörd. Nebukadnessar var kung över Babylon, kejsare över den då kända världen, överhuvud för världens mäktigaste nation på den tiden. Han var van vid, att få sin vilja fram och gillade inte, att man drev med honom. Sedan han haft sin dröm, kallade han därför till sig sina trollkarlar, magiker, häxmästare och kaldéer (sina främsta rådgivare) för att uttyda drömmen. Dessa personer, som sagt sig kunna uppenbara framtiden, stötte dock genast på patrull. Kungen kunde inte komma ihåg drömmens innehåll, och det smärtade honom, eftersom han förstod att det var viktigt att tyda drömmen.

Jag är säker på, att Du haft en dröm, som Du velat komma ihåg, men som lösts upp i tomma intet så fort som Du vaknat. Det hände kung Nebukadnessar, och till rådgivarnas stora förfäran krävde kungen att de skulle återge drömmen för honom, med hot om dödsstraff, i fall de inte gjorde det. Självfallet kunde ingen av de här spiritualisterna tolka en dröm, vars innehåll var okänt för dem. De hade narrats med kungen i årtal med sina knep och sin spiritualism och saknade egentlig kunskap om framtiden. Bara Gud känner till framtiden, ty Han säger: ”Kom ihåg det som har hänt i det förgångna, ty jag är Gud, och det finns ingen annan Gud, ingen som jag. Jag förkunnar från början vad som skall komma och långt i förväg det som inte har skett. Jag säger: Mitt beslut skall gå i fullbordan, allt vad jag vill kommer jag att göra.” Jesaja 46:9, 10.

Daniel utbildades till att bli en av eliten i kungadömet, och därför skulle också hans huvud rulla, om drömmens innehåll inte kungjordes. Daniel visste förstås inte mer, än resten av rådgivarna, men han var ingen hednisk avgudadyrkare likt babylonierna. Han var en jude, som förtröstade eller litade på himmelens Gud. Han hade i sitt hjärta beslutat sig för, att ära och hedra Gud före allting annat. Och då Daniel således vände sig till Herren i bön och utbad sig om, att bli visad drömmen, förunnades det honom att framställa den för konungen som ett vittnesbörd om händelser i framtiden.

Du förstår, himmelens Gud hade sänt drömmen till en hednisk kung av samma orsak, som Han sänder den Helige Ande, för att överbevisa våra hjärtan. Han försökte att leda kungen till äkta syndaånger, och Han visste att det skulle bli svårt. Genom drömmen sökte Herren att väcka kung Nebukadnessar ur hans andliga slummer.

I det att Daniel lägger fram drömmen och uttydningen för Nebukadnessar, kungör han först för kungen, varifrån drömmen kommit. ”Daniel svarade kungen: ’Den hemlighet som konungen vill veta, kan inga vise män, besvärjare, spåmän eller stjärntydare meddela konungen. Men det finns en Gud i himlen som kan uppenbara hemligheter, och han har låtit konung Nebukadnessar veta vad som skall ske i kommande dagar. Detta var din dröm och den syn du hade på din bädd. När du, o konung, låg på din bädd, började du tänka på vad som kommer att ske i framtiden, och han som uppenbarar hemligheter lät dig veta vad som skall ske. För mig har denna hemlighet uppenbarats, inte för att jag är visare än alla andra levande varelser, utan för att uttydningen skulle kungöras för konungen så att du förstår ditt hjärtas tankar.” Danielsboken 2:27-30.

Lägg märke till, att Daniel inte tar åt sig äran, utan hänvisar till Guds storhet. Daniel fortsätter och berättar för kungen, att han visades en väldig staty eller bildstod, som glänste. ”Huvudet på statyn var av fint guld, bröstet och armarna av silver, buken och höfterna av koppar. Benen var av järn, och fötterna delvis av järn och delvis av lera.” Verserna 32, 33. Vilken bildstod! Genast förstod kungen, att detta var vad han hade sett. Kungen blev begeistrad över, att Daniel kände till drömmen. Daniel fortsätter: ”Medan du såg på den revs en sten loss, men inte genom människohänder, och den träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem. Då krossades alltsammans, järnet, leran, kopparn, silvret och guldets, och allt blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det så att man inte längre kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat statyn blev det ett stort berg som uppfyllde jorden.” Verserna 34, 35.

Nebukadnessar, som var en avgudadyrkande monark, blev storligen imponerad av bildstoden och dess väldiga glans, men förfasade sig åt, att ett sådant vackert konsthantverk skulle komma att förstöras. Att tänka sig, att bildstoden av ädelmetaller skulle komma att krossas av en enorm sten, var – för att uttrycka sig mildt – smärtsamt. Sedan säger Daniel till kungen: ”Du, o konung... är det gyllene huvudet” (verserna 37, 38). Det glädde kungen, att det gyllene huvudet föreställde honom, men därmed var Daniel inte klar. ”Men efter dig skall det uppstå ett annat rike, obetydligare än ditt, och därefter ett tredje rike av koppar, och det skall regera över hela jorden. Det fjärde riket skall vara starkt som järn, för järnet krossar och slår sönder allt. Så som järnet förstör allt annat, skall också detta krossa och förstöra.” Verserna 39, 40.

Kung Nebukadnessar härskade över det Babyloniska Väldet. Huvudet av guld föreställde honom. Men kungen fick veta, att ett ringare rike skulle komma att ersätta hans eget. Detta oroade den hedniske kungen, som var stolt över sin stad av guld. Såsom framgår av historien, föll Nebukadnessars rike kort tid efter hans död för Perserriket, vilket i sin tur föll för Alexander den Store (Grekland), och, såsom Gud förutskickat, det fjärde riket som var starkt likt järn, krossade alla andra. Vi vet utifrån historien, att det väldet var Romarriket. Rom har alltid kallats för järnmonarkin, och förvisso slog det ned sina motståndare, utan att visa dem skonsamhet. Då Rom var som mäktigast, låg hela Europa under dess fötter.

Skall Europa alltid vara delat?

Lägg dock märke till, vad annat som visades Nebukadnessar i hans dröm. ”Och att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett splittrat rike, men med något av järnets fasthet. Du såg ju att där var järn blandat med lerjord. Att tårna på fötterna delvis var av järn och delvis av lera betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt. Att du såg järnet vara blandat med lerjord betyder att människor skall blanda sig med varandra genom giftermål men att de inte skall hålla samman, lika lite som järn kan förenas med lera.” Verserna 41-43.

Gud hade förutsagt Roms fall och splittring. År 476 e.Kr. inledde Rom sin långa resa nedåt mot ett söndrat Europa. Fram ur Romarriket trädde tio länder, som avbildas genom bildstodens tio tår. Vi kan ännu i dag se de flesta av dem i form av länderna Stor-Britannien, Frankrike, Spanien, Tyskland, Portugal, m.fl. De här staterna i Europa har uppfyllt profetian in i minsta detalj, eftersom det blev förutskickat att de skulle ”blanda sig med varandra genom giftermål men att de inte skall hålla samman”. För att bringa fred och enhet till Europa, var det vanligt med arrangerade giftermål ibland de härskande familjerna under Medeltiden. Tanken var, att om alla kungligheter var släkt inbördes, skulle ingen strida mot dem, som var av samma kött och blod som vederbörande själv. Tyvärr har girighet och syndiga önskningar alltid varit starkare, än blod. Så fastän dessa riken ”blanda {t} sig med varandra genom giftermål”, sade Gud, att ”de inte skall hålla samman”. Med andra ord skall de här länderna ifrån det svunna Romarriket, som nu benämns Europa, **aldrig** igen bli ett hållbart välde.

Den humanistiskt inriktade mänskligheten vill gärna bevisa för Gud, att Han tar miste, men Herren har aldrig överbevisats om några misstag. Varför? I Hebréerbrevet 6:18 står det skrivet: ”Så skulle vi genom två orubbliga uttalanden, i vilka Gud omöjligt kan ljuga, få en kraftig uppmuntran, vi som har sökt vår tillflykt i att hålla fast vid det hopp vi äger.”

Under gångna århundraden har personer sökt, att återförena Europa. På 700-talet försökte Karl den Store – utnämnd till arvtagare till Romarriket – att återförena Europa som ett välde. På 1500-talet försökte Karl V detsamma, och på 1800-talet gjorde Napoleon en tapper ansträngning, att förena Europa på nytt. Napoleon tillkännagav inför folket: ”Jag ville grunda en europeisk ordning, en europeisk lagsamling, en europeisk högsta domstol.” Men Gud sade, att ”de inte skall hålla samman”. När Gud sänder någon en syn, förmår ingen att ändra på den. Himmels

Herre förutsagde endast fyra världsriken och ett fortsatt delat Europa. Ingenting förmådde att rubba på den sanningen, och ingen kommer heller att förmå att rubba på den.

Krig efter krig har förts i Europa, för att åstadkomma enhet i världsdelen. Även i dag ser vi nation kämpa mot nation, rike mot rike, precis som Jesus förutsade {om hela världen. Övers. anm.} i Matteusevangeliet 24.

Lägg märke till i Danielsboken 2:42, 43, att de tio tårna skulle vara en blandning av starka och svaga länder. Om man betraktar Europa, ser man hur exakt detta gått i uppfyllelse i dag. Europa är en mångfaldig världsdel med rika länder, kämpande demokratier och socialistiska stater {häftet gavs ut 1999. Övers. anm.}. På grund av de olika kulturerna, religionerna och politiska dagordningarna, är det inte svårt att förstå, varför Europa är så splittrat. Gud kände till dessa stötestenar i förväg och uttalade Sig i Daniels profetior, så att alla skulle få veta. **Europa kommer aldrig att förbli en bestående union!**

1939 trodde Hitler, att han skulle kunna förändra Europas uppbyggnad. Då hans bombplan fällde sina laster över Stor-Britannien och hans stridsvagnar rullade igenom Frankrike, föresvävade honom storhet. Då hans tyska forskare arbetade på V2-raketen mot slutet av kriget, höll Hitler ännu fast vid hoppet om ett Stor-Tyskland, men inte ens han kunde ändra på den framtid, som Gud såg för Europa. Hitler nådde märkbara framgångar i ett antal år, men den 30. April, 1945 såg han att hans drömmar om ett enat Europa nått vägs ände och så tog han sitt eget liv. Sju dagar senare gav den tyska armén formellt upp utan villkor. Hitlers Tredje Rike var över.

Om Hitler förstått profetiorna i Daniel, skulle han ha blivit förvarnad om sitt slutgiltiga nederlag. Men i likhet med flertalet människor i dag, var han ointresserad av vad Gud hade att säga och betalade priset för att han förkastade den kunskap om tillvaron, som Gud ger åt varje person, som vill söka efter Hans vilja i sitt liv. Hitler förlorade inte kriget, därför att amerikanska armén gick med i striderna, eller på grund av det hårda motstånd som Sovjetunionen bjöd under invasionen av dess land, eller på grund av egen, dålig strategi, utan därför att himmelens Gud, konungarnas Konung, universums Majestät, den som tillkännager slutet från början, sade att Europa aldrig mer skulle enas.

Så mycket fastare står nu det profetiska ordet

Varför var Arthur Maxwell så övertygad om, att profetian var sann och skulle förverkligas precis så, som han hade sagt? Vi kan läsa garantin härför i Danielsboken 2:45: "... drömmen är **sann** och uttydningen **tillförlitlig**." Gud skänkte honom försäkringen, garantin, genom dessa två ord. Om Gud säger en sak, kan vi vara säkra på att det hela stämmer, ty Gud kan inte ljuga. Guds ord är alltid sant och tillförlitligt, och felande, syndiga människor kan inte ändra på det. I dag upplever vi på nytt, hur människor försöker att förena Europa till en stat. På nytt når man märkbara framgångar, men åter igen försöker människor att gå tvärt emot Guds vetskap. De försöker att upprätta en union, som saknar himmelens välsignelse.

Visste Du, att Herren även förutsagt att detta skulle ske i den yttersta tiden? Se, vad Han säger kommer att inträffa under dessa rikens sista dagar, när de försöker att enas i en sammanslutning. "Medan du såg på den revs en sten loss, men inte genom människohänder, och den träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem. Då krossades alltsammans, järnet, leran, kopparn, silvret och guldets, och allt blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det så att man inte längre kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat statyn blev det ett stort berg som uppfyllde jorden." Danielsboken 2:34, 35.

Här ser vi en sten förstöra bildstoden och krossa den till damm. Genom att läsa Bibelns definitioner eller begreppsbestämningar, kan vi ta reda på, vad för något stenen är. Bibeln tolkar alltid sig själv. I Matteusevangeliet 21:33-44 berättar Jesus en berättelse för överstepräster och folket, vilken var en profetia om Honom Själ från Psaltaren 118:22. Berättelsen kastar ljus över profetian i Daniel 2:34, 35. Jesus talar om Sig Själ som "*Den sten som byggnadsarbetarna [judarna] kastade bort*" {kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98. Övers. anm.}. Sedan skänker Han oss ytterligare insikter angående stenen och bildstoden i Danielsboken, när Han säger: "Den som faller på den stenen skall krossas, och den som stenen faller på skall smulas sönder." Vers 44. Om vår stolthet och självupphöjelse att smulas sönder. Men om vi inte rättar oss efter Honom, kommer Han att smula sönder oss vid Sin återkomst. Vi kommer då att dödas av härligheten från Hans uppenbarelse. (Se Andra Tessalonikerbrevet 1:7-9; 2:8.) "Men i de kungarnas [rikenas] dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras och vars makt inte skall

överlämnas till något annat folk. Det **skall krossa och göra slut på alla dessa andra riken**, men själv{t} skall det bestå för evigt.” Danielsboken 2:44.

Himmelens Gud är alltid intresserad av tilldragelser i mänsklighetens historia. En inspirerad författarinna uttrycker den tanken så här: ”I den mänskliga historiens krönikor verkar nationers tillväxt, rikens uppgång och fall vara beroende av människans vilja och bravur; händelsernas utveckling tycks, i hög utsträckning, avgöras av hennes makt, äregirighet, eller nycker. Men i Guds ord dras ridån åt sidan, och vi ser – ovanför, bakom och genom alla rörelser och motrörelser hos människors intresse och makt samt lidelser – medlen åt den Allbarmhärtige tyst, tålmodigt förverkliga Hans egen viljas planer.” *Prophets and Kings*, s. 499, av Ellen G. White.

Fakta kring Hitlers nederlag är entydiga. Med övermäktiga styrkor, beväpning och resurser gick han åstad, för att erövra världen. Han fick systematiskt land efter land på knä, men faktum kvarstår: Han var dömd att misslyckas. Himmelens Gud känner till slutet från början. Han kan se genom tidens korridor och vet, hur Han skall förverkliga Sina avsikter.

Vi står på gränsen till det sista slag, som kommer att äga rum i denna värld. Vi ser Europas länder skynda sig att återställa den storhet, som Europa ägde på Romarrikets tid. Medan världens stora män anstränger sig, för att återförening Europa, ljuder profetierna hos Daniel allt starkare i våra öron. I dessa yttersta dagar, när människor åter igen försöker att gå emot Gud, skall Han återkomma och ödelägga denna världs riken. ”Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och hans Smorde, och han skall vara konung i evigheternas evigheter.” {...} Folken vredgades, och din vredes dag har kommit, tiden när de döda skall dömas och när du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och då du skall fördärva dem som fördärvar jorden.” Uppenbarelseboken 11:15, 18.

Människorna inser inte, att de strider mot himmelens Gud. De är förblindade och skönjer inte sanningen om, vad som sker i världen av i dag. Men Gud har uttalat en varning till varje man, kvinna och barn. ”Frukta [respektera] Gud och ge honom äran”. Uppenbarelseboken 14:7. Allt Han begär av Dig och mig i dag är, att vi skall lyda och hedra Honom, och om vi gör det, har Han lovat att skydda oss och vara vår Gud. Han försöker alltid att förverkliga Sin plan i våra liv, varvid Han använder Sig av varje till buds stående medel för att uppmuntra, vägleda och instruera oss längs rättfärdighetens väg.

När nu världens historia närmar sig sitt slut och tiden blir knapp, säger Han till oss alla: ”Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.” Uppenbarelseboken 3:20. Hör Du Honom klappa på?

I takt med, att folken vredgas allt mer och krig blir vardagsmat, tänker Du då apa efter Hitler och Napoleon, eller ämnar Du tjäna himmelens Gud, som offrat Sin ende Son för Dig? Det är ett beslut på liv och död, som vi måste fatta i dag. Jag tar farväl av Dig med en fråga: Vem tänker Du följa i dag?

Källor

Conway, J.S., *The Nazi Persecution of the Churches*.

J.T.C., *Smokescreens*.

Groliers Multimediauppslagsverk från 1997

Maxwell, Arthur S., *The Signs of the Times*.

White, E.G., *Prophets and Kings*.